

Η κατοχή της εξουσίας δεν εγγυάται την ευτυχία

Εί δὲ σὺ οἶε ὡς ὁ τύραννος ἔχων πλείω κτήματα τῶν ἰδιωτῶν
διὰ τοῦτο καὶ πλείω ἀπ' αὐτῶν εὐφραίνεται,
οὐδὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὡς Σιμωνίδη,
ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἀθληταὶ οὐχ ὅταν ἰδιωτῶν γένωνται
κρείττονες,
τοῦτ' αὐτοὺς εὐφραίνει,
ἀλλ' ὅταν τῶν ἀνταγωνιστῶν ἦττους, τοῦτ' αὐτοὺς ἀνιᾶ,

οὕτω καὶ ὁ τύραννος οὐχ ὅταν τῶν ἰδιωτῶν πλείω
φαίνηται ἔχων,
τότ' εὐφραίνεται,
ἀλλ' ὅταν ἐτέρων τυράννων ἐλάττω ἔχη, τούτῳ λυπεῖται·

τούτους γὰρ ἀνταγωνιστὰς ἠγεῖται αὐτῷ τοῦ πλοῦτου
εἶναι.

Οὐδὲ γε θᾶπτόν τι γίνεταί τῳ τυράννῳ ἢ τῳ ἰδιώτῃ ὧν ἐπιθυμεῖ.

Ὁ μὲν γὰρ ἰδιώτης οἰκίας ἢ ἀγροῦ ἢ οἰκέτου ἐπιθυμεῖ,
ὁ δὲ τύραννος ἢ πόλεων ἢ χωρῶν πολλῆς ἢ λιμένων ἢ
ἀκροπόλεων ἰσχυρῶν [...]

Ἄλλὰ μέντοι καὶ πένητας ὄψει οὐχ οὕτως ὀλίγους τῶν ἰδιωτῶν

ὡς πολλοὺς τῶν τυράννων.

Οὐ γὰρ κρίνεται τῷ ἀριθμῷ οὔτε τὰ πολλά οὔτε τὰ ὀλίγα,

ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις·

ὥστε τὰ μὲν ὑπερβάλλοντα τὰ ἱκανὰ πολλά ἐστί,

τὰ δὲ τῶν ἱκανῶν ἐλλείποντα ὀλίγα.

Τῳ οὖν τυράννῳ τὰ πολλαπλάσια ἦτον ἱκανά ἐστιν
εἰς τὰ ἀναγκαῖα δαπανήματα ἢ τῳ ἰδιώτῃ.

Ἄν λοιπὸν ἐσύ νομίζεις ὅτι ἐπειδὴ ὁ τύραννος ἔχει περισσότερα
αγαθὰ ἀπὸ τους ἀπλοὺς πολῖτες
γι' αὐτὸ καὶ ἐξαιτίας αὐτῶν περισσότερο χαίρεται
οὔτε αὐτὸ εἶναι ἐτσι, Σιμωνίδη,
ἀλλὰ ὅπως καὶ οἱ ἀθλητές, ὅταν γίνουν καλύτεροι ἀπὸ τους
πολίτες,
αὐτὸ δὲν τους ευχαριστεῖ,
ἀλλὰ ὅταν γίνουν κατώτεροι ἀπὸ τους συναθλητές τους, αὐτὸ
τους ενοχλεῖ,
ἐτσι καὶ ὁ τύραννος ὅταν φαίνεται ὅτι ἔχει περισσότερα ἀπὸ
τους πολῖτες,
δὲν ευχαριστεῖται,
ἀλλὰ ὅταν εἶναι κατώτερος ἀπὸ ἄλλους τυράννους, λυπάται γι'
αὐτὸ·
γιατὶ θεωρεῖ ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἀνταγωνιστές του στον πλοῦτο.

Οὔτε βέβαια ὁ τύραννος αποκτὰ κάτι ἀπὸ ὅσα ἐπιθυμεῖ
γρηγορότερα ἀπὸ τον ἀπλὸ πολίτη.

Γιατὶ ὁ πολίτης ἐπιθυμεῖ σπίτια ἢ ἀγρὸ ἢ δούλο,
ἐνὼ ὁ τύραννος ἢ πόλεις ἢ τεράστια περιοχὴ ἢ λιμάνια ἢ
οχυρωμένους ἀκροπόλεις [...]

Ἀλλὰ ὅμως θα δεῖς καὶ φτωχοὺς ὄχι τόσο λίγους πολῖτες

ὅσο πολλοὺς τυράννους.

Γιατὶ δὲν ἐξετάζονται με βάση τον ἀριθμὸ οὔτε τὰ πολλά οὔτε
τὰ λίγα,

ἀλλὰ με βάση τὴ χρησιμότητά τους·

επομένως ὅσα ξεπερνοῦν τὰ ἀρκετὰ εἶναι πολλά,
ὅσα ὅμως υπολείπονται ἀπὸ τὰ ἀρκετὰ εἶναι λίγα.

Για τον τύραννο λοιπὸν τὰ πολλαπλάσια ἀρκοῦν λιγότερο
για τὶς ἀναγκαῖες δαπάνες ἀπὸ ὅ,τι στον πολίτη.

Ξενοφῶν, Ἰέρων 4.6-9

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ποιους λοιπὸν ονομάζεις φτωχοὺς καὶ ποιους πλούσιους; Αὐτοὺς αφενός, νομίζω, που δὲν ἔχουν ἀρκετὰ ὥστε νὰ
ικανοποιήσουν τὶς ἀνάγκες τους τους ἀποκαλῶ φτωχοὺς, ἐνὼ αὐτοὺς που ἔχουν περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἀρκοῦν
πλούσιους. Ἐχεις ἐξετάσει λοιπὸν ὅτι σε μερικοὺς, ἐνὼ ἔχουν πολὺ λίγα, ὄχι μόνο αὐτὰ εἶναι ἀρκετὰ, ἀλλὰ κάνουν καὶ
αποταμίευση ἀπὸ αὐτὰ, ἐνὼ σε μερικοὺς πάρα πολλά δὲν εἶναι ἀρκετὰ; Καὶ μα το Δία, εἶπε ὁ Εὐθύδημος, γιατί σωστά
μου υπενθυμίζεις, γνωρίζω (βέβαια) καὶ κάποιους τυράννους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἀνάγκη ὅπως ἀκριβῶς οἱ πάρα πολὺ
φτωχοὶ ἀναγκάζονται νὰ κάνουν ἀδικίες.

Ξενοφώντας Απομνημονεύματα 4.2.37-9

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Νὰ συμπληρώσετε τους ἀντίστοιχους τύπους καὶ στους δύο ἄλλους βαθμοὺς των παρακάτω ἐπιθέτων
καὶ ἐπιρρημάτων

θετικός	συγκριτικός	υπερθετικός
	πλείω	

	κρείττονες	
	ἥττους	
	ἐλάττω	
	θᾶπτον	
ἰσχυρῶν		
πολλούς		
ἱκανά		
	ἥττον	

2. Να μεταφέρετε τα ουσιαστικά στην ίδια πτώση του άλλου αριθμού :

τῶν ἰδιωτῶν ,κτῆματα ,ὁ τύραννος ,οἱ ἀθληταὶ ,τῶν ἀνταγωνιστῶν , ἀνταγωνιστὰς , τῷ τυράννῳ , τῷ ἰδιώτῃ , οἰκίας , ἀγροῦ , οἰκέτου , πόλεων , χώρας , λιμένων , ἀκροπόλεων , τῷ ἀριθμῷ , τὰς χρήσεις

3. Να γίνει εγκλιτική αντικατάσταση : ἔχει ἔστί , γίγνεται

B. ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ -ΛΕΞΙΛΟΓΙΚΑ

Μαθαίνω :

γίγνομαι , ἐγιγνόμεν , γενήσομαι , ἐγενόμεν , γεγένημαι , ἐγεγενήμεν

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΑ ουσιαστικά είναι εκείνα τα ουσιαστικά που έχουν τις παρακάτω καταλήξεις : **-άριον , -ιον, -ίδιον , - ις , -ισκος , -ύδριον, - ύλλιον** . Αυτές οι καταλήξεις όταν τοποθετούνται στο τέλος της λέξης, της δίνουν έναν χαϊδευτικό χαρακτήρα και μικραίνουν την πρωτότυπη λέξη .

π.χ ὁ παῖς ,γενική: τοῦ παιδός γίνεται με την κατάληξη –άριον τό παιδάριον , γέφυρα – γεφύριον , ξίφος- ξιφίδιον, πύλη-πυλῖς, πύργος-πυργίσκος, νέφος-νεφύδριον , δάσος-δασύλλιον .

ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΑ ουσιαστικά είναι εκείνα που δηλώνουν ένα μέρος όπου υπάρχει σε μεγάλο πλήθος αυτό που δηλώνει το θέμα. Πχ: αμπελώνας δηλαδή μια έκταση φυτεμένη με αμπέλια. Στα αρχαία οι καταλήξεις είναι οι εξής: **-(ε)ών , -ιά** . π.χ πευκή- πευκών , νεοττός-νεοττιά(φωλιά μικρών πουλιών) .

ΤΟΠΙΚΑ λέγονται τα ουσιαστικά που περιγράφουν τον τόπο που μένει ή δρα το πρόσωπο που δηλώνει η πρωτότυπη λέξη ή και τον τόπο όπου λαμβάνει χώρα η ενέργεια . Οι καταλήξεις είναι : **- ιον και -(ε)ιον**.

πχ: γυμνασία(γύμναση)- γυμνάσιον(ο τόπος όπου γινόταν η γύμναση, το γυμναστήριο) και κουρεύς-κουρεῖον(από το κουρέιον με συναίρεση).

ΠΑΡΩΝΥΜΑ: λέγονται τα παράγωγα ουσιαστικά που σημαίνουν πρόσωπο σχετικό μ' εκείνο που δηλώνει η πρωτότυπη λέξη ή πρόσωπο που ανήκει σ' αυτό. Αν κοιτάξει κανείς τη λέξη παρώνυμο στο λεξικό θα δει ότι αυτή σημαίνει το πρόσθετο όνομα κάτι σαν το σημερινό παρατσούκλι που 'χει χαρακτήρα κοροϊδευτικό. Στα νέα ελληνικά υπάρχει η κατηγορία των επαγγελματικών. Πχ: αλευρί-αλευράς , αποθήκη-αποθηκάρης κ.α. Οι καταλήξεις παρωνύμων είναι οι: **- εὺς , - τής, -(ί)της , -(έ)της, -(ώ)της** . πχ: γράμμα(γράμματ-ος)- γραμματεὺς, τόξον- τοξότης, ὄπλον-ὄπλιτης, οἶκος- οἰκέτης(αυτός που βρίσκεται μέσα στο σπίτι, ο δούλος), δεσμός-δεσμώτης (ο φυλακισμένος), νῆσος-νησιώτης.

ΕΘΝΙΚΑ: είναι εκείνα τα ουσιαστικά που παράγονται από κύρια ονόματα χωρῶν, πόλεων, και γενικά τόπων και σημαίνουν εκείνον που κατάγεται από κάποιον τόπο ή που ανήκει σ' αυτόν όπως ακριβώς και στα νέα ελληνικά π.χ Βόλος – Βολιώτης. Οι καταλήξεις στ' αρχαία είναι: **- ιος , -(α)ῖος, -(ε)ῖος, -(ω)ῖος>ῶος, -εὺς, -νός, - ἶνος, -της, -(ά)της, -(ιά)της, -(ή)της, -(ί)της, -(ώ)της, -ήσιος**. πχ: Ζάκυνθος-Ζακύνθιος , Λάρισα-Λαρισαῖος, Κέως(το νησί Κέα)-Κεῖος, Γέλα(πόλη της Σικελίας)-Γελῶος, Μαντίνεια-Μαντινεύς, Ἀσία-Ἀσιανός, Ἀκράγας(γεν. Ἀκράγαντ-ος)- Ἀκραγαντῖνος , Γύθειον-Γυθεάτης, Κρότων-Κροτωνιάτης, Ἴος-Ἰήτης, Στάγिरα-Σταγίριτης, Λαύρειον-Λαυρεώτης, Φίλιπποι-Φιλιππίσιος.

ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΑ: ονομάζονται εκείνα τα ουσιαστικά που παράγονται από κύριο όνομα πατέρα, μητέρας ή άλλου προγόνου και σημαίνουν τον γιο, την κόρη και γενικά τον απόγονο. Οι καταλήξεις είναι **-δης, -άδης, -ίδης-είδης, -ίων** πχ: Βορέας-Βορεάδης, Θέστιος-Θεστιάδης, Κρόνος-Κρονίδης, Ήρακλής-Ήρακλείδης, Πηλεύς-Πηλείων.

ΓΟΝΕΩΝΥΜΙΚΑ: λέγονται τα παράγωγα ουσιαστικά που σημαίνουν νεογνό ζώου ή μικρό κατά την ηλικία ζώο κάποιου είδους. Η καταλήξη είναι: **-ιδεύς** πχ λύκος-λυκιδεύς.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟ ΡΗΜΑΤΑ

Ένα ουσιαστικό που σχηματίζεται από ρήμα, μπορεί να δηλώνει:

- Το πρόσωπο που κάνει μια ενέργεια, δηλαδή που ενεργεί
- Την ενέργεια, το πάθος και την κατάσταση
- Το αποτέλεσμα μιας ενέργειας
- Το όργανο ή το μέσο με το οποίο γίνεται μια ενέργεια
- Τον τόπο

Αυτές οι κατηγορίες συναντώνται και στα νέα ελληνικά.

Ουσιαστικά που δηλώνουν το πρόσωπο που κάνει μια ενέργεια, δηλαδή που ενεργεί

Αυτά τα ουσιαστικά έχουν σαν καταλήξεις τις εξής: **-εύς, -ός, -της, -άς, - μών, -τήρ, -τωρ** πχ: απ' το ρήμα γράφω-ω θα βγει ο γραφ-εύς δηλαδή αυτός που ασχολείται με το γράψιμο, απ' το ρήμα πέμπω-ω(στέλνω,ρίχνω) θα προκύψει ο πομπ-ός δηλαδή αυτός που στέλνει ή ρίχνει, απ' το εργάζομαι θα προκύψει ο εργάτης, απ' το ρήμα φεύγω θα προκύψει ο φυγάς, απ' το ρήμα κήδομαι που σημαίνει φροντίζω θα προκύψει ο κηδεμών, απ' το ρήμα καλώ θα προκύψει ο κλητήρ και τέλος απ' το ρήμα συλλαμβάνω θα προκύψει ο συλλήπτωρ.

Ουσιαστικά που δηλώνουν ενέργεια, πάθος, κατάσταση

Αυτά τα ουσιαστικά έχουν σαν καταλήξεις τις εξής: **-σις, -σία, -ή, -ά, -ία, -εία, -ος, -μός, -(ε)τός** πχ: γεύομαι→γεύσις που δηλώνει μια κατάσταση, ξηραίνω→ξηρασία που δηλώνει μια κατάσταση, γράφω→γραφή που δηλώνει ενέργεια, άγειρω(συγκεντρώνω)→άγορά(συνάθροιση) που σημαίνει μια ενέργεια, θεραπεύω→θεραπεία που δηλώνει μια κατάσταση(συνήθως όλα τα ρήματα σε -εύω δημιουργούν παράγωγα ουσιαστικά με την κατάληξη -εία), ψέγω(κατακρίνω)→ψόγος που δηλώνει πάθος, δέω-δῶ(δένω)→δεσμός που δηλώνει μια κατάσταση, πήγνυμι(παγώνω)→παγετός που δηλώνει μια κατάσταση.

Ουσιαστικά που δηλώνουν το αποτέλεσμα μιας ενέργειας

Αυτά τα ουσιαστικά έχουν σαν καταλήξεις τις εξής: **-μα, -μη, -ος**

πχ: γράφω →γράμμα, γιγνώσκω→γνώμη, λανθάνω→λάθος

Οι καταλήξεις για τα ουσιαστικά που παράγονται από ρήματα και δηλώνουν όργανο ή μέσο είναι οι εξής: **-τρον ή -θρον,**

-τρα ή -θρα, -τήρ, -τηρία, -τήριον, -ανον, -άνη, -όνη, -ίς πχ: σείω(ταράζω, κλονίζω)→σειστρον δηλαδή το μέσο με το οποίο ταράζει κανείς κάτι, κλείω (κλείνω, κλειδώνω)→κλειθρον, χέω(χύνω)→χύτρα, άποβαίνω (καταλήγω)→άποβάθρα, νίπτω(πλένω)→νιπτήρ,

βαίνω(βαδίζω, πορεύομαι)→βακτηρία,

αίσθάνομαι→αίσθητήριον, γλύφω(σκαλίζω)→γλύφανον, χέω(χύνω)→χοάνη, πείρω(τρυπώ)→περόνη,

γλύφω(σκαλίζω)→γλυφίς

ενώ οι καταλήξεις για τα ουσιαστικά που παράγονται από ρήματα και δηλώνουν τόπο είναι οι εξής: **-τήριον, -τρα,**

-τρον, -θρον πχ: βουλεύω(σκέφτομαι, κρίνω, αποφασίζω)→βουλευτήριον, παλαίω(παλεύω)→παλαίστρα,

θεῶμαι →θέατρον, ῥέω→ῥεῖθρον(ρουάκι).

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΘΕΤΑ

Τα ουσιαστικά που παράγονται από τα επίθετα είναι αφηρημένα, είναι γένους θηλυκού ή ουδετέρου και φανερώνουν ιδιότητα. Οι πιο συνηθισμένες παραγωγικές εξελίξεις είναι οι εξής:

-ία από επίθετα β΄ κλίσης σε -ος και από μερικά γ΄ κλίσης

πχ: άπιστος→άπιστία, εὐδαίμων→εὐδαιμονία

-(ε)ια (προπαροξύτονα) από επίθετα γ΄ κλίσης σε -ης, -ης, -ες

πχ: έπιμελής→έπιμέλεια

- **(ο)ια (προπαροξύτονα) από συνηρημένα επίθετα β΄ κλίσης σε-ους** πχ: εὐπλους→εὐπλοια
- **ος από επίθετα γ΄ κλίσης σε -ύς -εία -ύ** πχ: βαρύς→βάρος
- **-σύνη από επίθετα β΄ κλίσης σε -ος και γ΄ κλίσης σε -ων, -ων,-ον** πχ: ιερός→ιερωσύνη, ἄφρων→ἄφροσύνη
- **(υ)της από επίθετα γ΄ κλίσης σε -ύς -εία -ύ** πχ: γλυκός→γλυκύτης
- **(ό)της από επίθετα β΄ κλίσης σε -ος** πχ: κακός→κακότης
- **άς από αριθμητικά επίθετα** πχ: εἷς(γεν. ἕν-ός)→ένάς

Ασκήσεις

1. Να συνδέσετε κάθε λέξη της στήλης Α με τις παράγωγες ή ομόρριζες της στη στήλη Β, γράφοντας μπροστά από κάθε γράμμα τον ή τους αριθμούς από τη στήλη Β.

A	B
	1. ρήση
	2. ποίηση
	3. φάσμα
α) βιόω-ῶ	4. βιώσιμος
	5. πράγμα
β) ἔχω	6. ευεξία
	7. πράκτωρ
γ) ποιῶ	8. ρήμα
	9. βίωμα
δ) λέγω	10. φανός
	11. ἐξίς
ε) φαίνομαι	12. αβίωτος
	13. σχεδόν
στ) πράττω	14. ποίημα
	15. λέσχη
	16. βιώνω
	17. άπραγος

2. Να γράψετε δύο παράγωγα και δύο σύνθετα ουσιαστικά από τα ρήματα στα ν.ε:

- α) πέμπω: .....
 β) δίδωμι: .....
 γ) πάσχω: .....
 δ) ἔχω: .....

3. Για καθένα από τα παρακάτω ουσιαστικά της ν.ε. να βρείτε έναν ετυμολογικά συγγενή ρηματικό τύπο από το κείμενο της ενότητας : συγγενής, ανιαρός, ηγέτης, έλλειμμα, πρόσοψη

4 . Να βρείτε πέντε ομόρριζα (παράγωγα ή σύνθετα) του ρήματος γίγνομαι στη ν.ε.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

1. Να κλίνετε: το ρ. ἀνιᾶ στην Προστακτική Ενεστώτα, το ρ. ὀρᾶς στην Ευκτική Ενεστώτα , το ρήμα ἔω στην Οριστική Παρατατικού και το ρ. τιμῶνται στην Προστακτική Ενεστώτα

--	--	--	--

2. Να γίνει εγκλιτική αντικατάσταση των τύπων: ἀνιᾶ, ὀρᾶς, γελᾷς, τιμῶνται

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

3. Να γράψετε τα απαρέμφατα ενεργητικής και μέσης φωνής των ρ. ἔρωτῶ, γελῶ, τολμῶ

4. Να γράψετε τους τύπους της παρένθεσης :

σιωπῶ(β ενικό προστακτικής ενεστώτα)

γεννῶ(β ενικό οριστικής ενεστώτα μέσης φωνής)

βοῶ(γ πληθυντικό υποτακτικής ενεστώτα)

αἰτιῶμαι (γ ενικό ευκτικής ενεστώτα)

διψῶ(γ πληθυντικό οριστικής ενεστώτα)

ζῶ(β ενικό οστικής παρατατικού)

χρῶμαι (β πληθυντικό προστακτικής ενεστώτα)

Ερωτήσεις κατανόησης

Ενδεικτικές απαντήσεις των ερωτήσεων του σχολικού βιβλίου

1. Σύμφωνα με το κείμενο , ο τύραννος θεωρεί τον εαυτό του πλούσιο μόνο όταν διαθέτει περισσότερα υλικά αγαθά από τους άλλους τυράννους τους οποίους θεωρεί και ανταγωνιστές. Για να γίνει σαφέστερος παραβάλλει την επιθυμία των τυράννων με τους στόχους των αθλητών που επιδιώκουν να γίνουν καλύτεροι από τους συναγωνιστές τους. Επίσης η έννοια «πλούσιος» είναι σχετική, καθώς ορίζεται με βάση τις ανάγκες του καθενός. Ένας τύραννος έχει απαιτήσεις ασύγκριτα υψηλότερες από τις απαιτήσεις ενός απλού ανθρώπου και γι αυτό είναι δύσκολο να ικανοποιηθούν .Συνεπώς , ενώ ο τύραννος διαθέτει περισσότερα υλικά αγαθά μπορεί να αισθάνεται φτωχός , αν τα αγαθά δεν είναι αρκετά να ικανοποιήσουν τις αυξημένες ανάγκες του . Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι αφ ενός ο άνθρωπος από τη φύση του δεν είναι ικανοποιημένος με αυτά που έχει και αφετέρου ότι ο πλούτος δεν απορρέει από το πλήθος των αγαθών αλλά από το αν αυτά επαρκούν να καλύψουν τις ανάγκες του, δηλαδή από τη χρησιμότητά τους .Τελικά πραγματικά πλούσιος μπορεί να θεωρεί κανείς όταν είναι εσωτερικά πλήρης και αυτάρκης αλλά και όταν ο πλούτος που διαθέτει είναι αντίστοιχος και μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες του.

2. Βασικά γνωρίσματα των τυράννων αλλά και πηγή των προβλημάτων τους είναι η πλεονεξία , η ακόρεστη δίψα για πλούτο και εξουσία και η έλλειψη μέτρου. Είναι ευτυχισμένοι μόνο όταν διαθέτουν περισσότερα αγαθά από τους άλλους μονάρχες , έχουν υπερβολικές απαιτήσεις τις οποίες είναι δύσκολο να ικανοποιήσουν , εξαρτούν την ευτυχία τους από το πλήθος των αγαθών και όχι από τη χρησιμότητα τους , θεωρούν ότι αυτά που διαθέτουν , παρόλο που υπερβαίνουν τα αναγκαία, δεν είναι ποτέ αρκετά ικανοποιητικά. Αυτά τους οδηγούν σε αδιέξοδο και τους κάνουν να νιώθουν μόνιμα ανικανοποίητοι . Δεν χαίρονται τα αγαθά τους, βρίσκονται σε συνεχή ανταγωνισμό , είναι δύσκολο να αποκτήσουν αυτά που επιθυμούν και προβαίνουν σε ενέργειες επικίνδυνες για τον εαυτό τους και τους άλλους(αρπαγή, πόλεμος, βία, αυθαιρεσία, ανταγωνισμοί ,έχθρες.)

3. Ο Ιέρων ισχυρίζεται ότι ο πλούτος και η συνακόλουθη ευτυχία δεν απορρέουν από το πλήθος των αγαθών αλλά από τις χρησιμότητά τους. Ο πλούτος δηλαδή δεν μετριέται με βάση το πλήθος των κεκτημένων αλλά σύμφωνα με τις ανάγκες που αυτά εξυπηρετούν. Η άποψη του είναι διαχρονική και επιβεβαιώνεται στη σύγχρονη καταναλωτική κοινωνία . Άνθρωποι που θεωρούνται πλούσιοι αισθάνονται φτωχοί , όταν θεωρούν ότι αυτά που διαθέτουν δεν είναι αρκετά για να ικανοποιήσουν τις πλασματικές συχνά ανάγκες τους , ενώ άνθρωποι που είναι φτωχοί αισθάνονται πλούσιοι όταν τα αγαθά που κατέχουν είναι αρκετά για να ικανοποιήσουν τις πραγματικές ανάγκες τους .Άρα καταλαβαίνουμε ότι είναι σημαντικό να εκμεταλλευόμαστε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτά που έχουμε και να μην αναλωνόμαστε στην αναζήτηση περιττών αγαθών.